

РЕШЕНИЕ

№ 3769

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **955** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР – Отдел „Пътна полиция“, депозирана чрез пълномощника юрисконсулт В. П. против Решение от 22.12.2020 г., постановено по АН дело №8829/2020 г. по описа на СРС, НО, 129-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №20-4332-007870/26.05.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Със същото на Б. Н. Ябълков е било наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснато нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, Б. Н. Ябълков, се представлява от адв. М., който оспорва касационната жалба с твърдения за нейната неоснователност. Изразява становище за правилност на обжалваното решение, поради което счита, че същото

следва да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XXII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и срещу акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: съгласно представени писма-справки от ОПП-СДВР, вкл. такава с рег. №433200-76508/30.06.2020 г. на началника на ОПП-СДВР и приложенията към него, л.а. „М. С 320“ с рег. [рег.номер на МПС] , към дата 04.02.2020 г. бил регистриран като собственост на Х. Т. И.. На 02.07.2019 г., въз основа на представен договор за покупко-продажба на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , с № 5615/02.07.2019, заверен от нот. №379, заведен по заявление подадено по електронен път от портала на МВР с №9897/958180/02.07.2019 г., в системата на КАТ е бил въведен като предстоящ собственик на посоченото МПС: Б. Н. Ябълков. На 02.09.2019 г. регистрацията на автомобила е била служебно прекратена, на осн.чл.143, ал.15 от ЗДвП. Собственикът на автомобила или друго лице, не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията на автомобила, съгласно писмо с рег. №433200-101752/03.10.2020 г. на началника на ОПП-СДВР, респективно липсват доказателства да са иззети свидетелството за регистрация или регистрационните табели на същото. На 04.02.2020, около 14:25 ч. автомобилът бил спрял за извършване на проверка в [населено място], по [улица]от органите на МВР, които след справка констатирали, че регистрацията на превозното средство е прекратена. За установеното нарушение бил съставен АУАН № 723936 от 04.02.2020г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал по реда на чл. 283 от НПК като доказателства по делото показанията на свидетеля–актосъставител Г., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че действително от обективна страна е налице отклонение от предписанието на чл. 140 ал. 1 от ЗДвП, но пък същевременно от субективна страна не се установява касаторът да е бил уведомяван за извършената служебна дерегистрация, поради което не следва да се ангажира административно наказателната му отговорност.

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Според кореспондиращата санкционна норма на чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева водач, който

управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред. От събраните по делото доказателства се установява, че от 02.09.2019 г. в автоматизираната информационна система е отбелязано прекратяване на регистрацията на процесния автомобил. Същата е била прекратена на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, съгласно който служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В случая собствеността на лекия автомобил марка „М. С320“ с рег. [рег.номер на МПС] е била прехвърлена (съгласно представения в ОПП-СДВР на 02.07.2019г. договор за покупко- продажба на МПС) и след като в двумесечен срок новият собственик – касаторът, не е изпълнил задължението си да го регистрира, то регистрацията му е била прекратена. При тези данни е обоснован изводът, че с поведението си Ябълков е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. От субективна страна деянието е извършено виновно при условията на непредпазливост. Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в ЗДвП не се съдържа подобно изключение за нарушенията по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът Ябълков е бил длъжен да изпълни задължението си във връзка с регистрацията и отчета на МПС. След като е съзнавал, че не е изпълнил задължението си за регистрация на автомобила, той е бил длъжен и е могъл да предвиди, че с изтичане на срока по чл. 143 от ЗДвП регистрацията на собственото му МПС е прекратена служебно. Неоснователно е направеното от касатора възражение, че е следвало да бъде уведомен за служебно прекратената регистрация. Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /Наредба № I-45/2000 г./, в раздел III урежда изчерпателно въпросите с прекратяване регистрацията на моторните превозни средства, като в чл. 18, т. 2 е предвидено служебното прекратяване на регистрацията, каквото е било осъществено в процесния казус. Не е предвидено и задължение на службите за контрол да уведомяват собствениците на МПС в случаите на служебно прекратяване на регистрацията поради факта, че новият собственик не е изпълнил задължението си да регистрира превозното средство в двумесечен срок от придобиването му.

За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП, кумулативни административни наказания. При определяне размера на наказанията административнонаказващият орган се е съобразил с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20283165 от 22.12.2020 г., постановено по нахд № 8829/2020 г. на СРС –НО, 129-и състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) №20-4332-007870/26.05.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на Б. Н. Ябълков е наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, предл.2 ЗДвП.

ОСЪЖДА Б. Н. Ябълков от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: